

[Miljøministeren]

investeringer der kan støttes efter lovgivningen, til 30.000 kr. mener jeg ikke rammer det væsentlige i problemstillingen. Hr. Hans Jørgen Holm har ikke den samme opfattelse, som jeg har, men jeg mener, at hvis man fastholder grænsen på de 20.000 kr. – der bliver til 35.000 kr., pristalsreguleret, i dag – vil det betyde, at man får en mindre del til miljøinvestering i forhold til administration. Det omvendte bliver tilfældet, hvis man anvender de 40.000 kr., som jeg har foreslået. Hvis venstres og de konservatives ændringsforslag skulle gå igennem, vil omkostningerne i forbindelse med lovens administration stige væsentligt, uden at man derved kunne forvente en større forureningsbegrænsende effekt af støttemidlerne.

Jeg vil ikke opholde mig meget ved fremskridtspartiets mindretalsindstilling i betænkningen, men dog gøre den bemærkning, at tanken om at forøge afskrivningsmulighederne for miljøinvesteringer i stedet for at etablere en miljøstøtteordning efter min opfattelse af mange grunde vil være en dårlig løsning. Bestemmelsen i lovforslagets § 4, som fremskridtspartiet i ændringsforslag nr. 2 foreslår skal udgå, er efter min mening væsentlig, og kravet i § 4 om forhåndstilsagn om støtte til investeringer, der medfører indførelse af mindre forurenende teknologi, tilskynder virksomhederne, der står over for valget mellem forskellige typer af teknologi m.v., til at vælge den teknologi, der er lovende ud fra et miljøhensyn. Projekter til indførelse af ny teknologi, der allerede er gennemført, inden der meddeles tilsagn om støtte, vil som oftest kun være gennemført, fordi de skønnes at være driftsøkonomisk rentable i sig selv, og fordi risikoen ved projektet ikke skønnes at være så væsentlig, at virksomheden afholder sig fra at foretage denne investering. Er der ikke krav om forhåndsgodkendelse, ville man med andre ord miste den tilskyndelsesvirkning, som ligger i lovforslaget.

Om ændringsforslagene nr. 3 og 4 vil jeg kun sige, at om der skal være 9 eller kun 8 repræsentanter for organisationer m.v. i miljøkreditrådet, afhænger af ens stillingtagen til ændringsforslagene nr. 5 og nr. 6. I ændringsforslag nr. 5 har jeg foreslået at udvide miljøkreditrådet med repræsentanter for Håndværksrådet. Jeg mener, at der godt kan argumenteres rimeligt for ønsket om at få Håndværksrådet repræsenteret i miljøkredit-

rådet. Håndværksrådet repræsenterer på mange områder mindre virksomheder, som vil kunne opnå støtte i overensstemmelse med lovforslaget.

Jeg kan derimod ikke se behovet for at tilbyde NOAH og Danmarks Naturfredningsforening eller andre tilsvarende organisationer en plads i miljøkreditrådet, således som fremskridtspartiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre har foreslået i ændringsforslag nr. 6. Efter lovforslaget – og da også efter den hidtil gældende lov – ydes der kun miljøstøtte til projekter, der har eller vil medføre væsentlig og tilstrækkelig forureningsbegrænsende virkning. Kun hvis dette er tilfældet, kan der blive tale om at yde en miljøstøtte. Efter lovforslaget udpeges der endvidere 2 repræsentanter for miljøministeriet til miljøkreditrådet, og disse vil bl. a. skulle påse, at de miljømæssige hensyn tilgodeses ved anvendelse af støttemidlerne.

Socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget har begge indstillet lovforslaget til forkastelse. Begge beskæftiger sig meget med, om der efter lovforslaget vil blive ydet tilskud til investeringer, som foretages med henblik på forbedring af eksisterende forhold, som man efter deres opfattelse mere eller mindre måtte regne med indebærer en overtrædelse af miljølovgivningen.

Jeg kan her henvise til de meget udførlige svar, jeg har givet på spørgsmål nr. 20, 21, 22, 27 og 28, som jeg har forstået at man har ønsket at få optaget i betænkningen sammen med ministeriets kommentarer til disse spørgsmål. Jeg kan kun sige, at jeg er helt indforstået med synspunkterne i mine egne svar, og jeg har derfor ikke noget imod, at andre også henviser til dem.

Lad mig understrege, at med dette lovforslag er der sket en væsentlig skærpelse af betingelserne for at yde støtte til det, vi kalder traditionelle forureningsbegrænsende projekter, også i landbrugets primærproduktion. For at opnå støtte skal investeringen være økonomisk tyngende for virksomheden, og investeringen skal være nødvendiggjort af skærpede eller uforudsigelige krav til virksomheden. Påbuddet skal altså med rette af den pågældende landmand opfattes som et nyt eller skærpet krav i forhold til den tilstand, der hidtil har været accepteret af både myndigheder og omboende.